

ÖFVERDRAGA, v. a. 5. (böjes som *Draga*) *Draga* något öfver ett annat, betäcka. *Ö. täcket. Himmelen ö-drogs med moln. Ö. med socker, känderna.* — Äfv. *Draga öfver.* — *Öfverdragande*, n. 4. o. *Öfverdragning*, f. 2.

ÖFVERDRIFT, f. 5. Hvad som går utöfver måttan, utöfver det som är lagom. *Det är ö. i allt hvad han gör. Gå till ö.*

ÖFVERDRIFVA, v. a. 5. (böjes som *Drifva*) *Drifva* för långt, gå för långt i något; öfverskrida måttan, hvad som är lagom; framställa med öfverdrift. *Ö. en dygd. Ö. silt beröm, ens sel. Ö. något i en berättelse, en målning.* — *Syn.* *Försva.* — *Öfverdrifvande*, n. 4. o. *Öfverdrifning*, f. 2.

ÖFVERDRIFVEN, a. 2. neutr. — *et.* Egentl. part. pass. af *Öfverdrifva*. 1) Allt för långt drifven; som går utöfver måttan; framställt med öfverdrift; omätligt stor. *Ö-et beröm. Ö. målning. Ö. högfärd, egenkärlek.* — 2) (om person) Böjd för öfverdrift. *Han är ö. i allt.*

ÖFVERDRIFVET, adv. På ett öfverdriftvet sätt, med öfverdrift, omätligt. *Dricka ö.*

ÖFVERDYFLA, v. a. 4. (gam. t. *owerdüweln*; fam.) Genom svallande ordfödd bringa till tystnad; disputera ifrigt med någon, för att öfverbevisa honom om en sak.

ÖFVERDÅD, n. 5. (af *Dåd*, handling; således egentl.: öfverdrifven handling) Öfverdrifven djerfhet.

ÖFVERDÅDIG, a. 2. Öfverdriftvet djerf. *En ö. sälle. Ö-t vägstycke.*

ÖFVERDÅDIGHET, f. 5. Se *Öfverdåd*.

ÖFVERDÅDIGT, adv. På ett öfverdådigt sätt.

ÖFVERDÄCK, n. 5. Öfre däck på ett fartyg.

ÖFVERDÄMNING, f. 2. Ängsvattning, då antingen en ström uppdammes nedanför det jordstycke, som skall vattnas, eller vattnet ledes ifrån en ofvanför anlagd kanal ned öfver fältet.

ÖFVERENGEL, ö'v'r-ä'ng'l, m. 2. pl. — *englar.* Engel af högre rang och värdighet.

ÖFVERENS, öv'r-énns, adv. Af samma tanke, ense. *Vara, bli ö. med en. Komma ö., blifva ense; äfv. vara af samma tanke; sänjas, förlikas med hvarandra. Komma ö. med någon om en sak. De hade kommit ö. att bedraga mig. Alla kommo ö. derom. De komma ö., sänjas. Komma väl, illa ö. Han är svår, lätt att komma ö. med. Stämma ö., se Öfverensstämma.*

ÖFVERENSKOMMA, v. n. 3. (böjes som *Komma*) Se *Komma öfverens* (under *Öfverens*). — *Syn.* *Aftala, Ackordera, Afhandla.* — *Ö-men,* part. pret. *Aftalad. Det är ö-et, en ö. sak.*

ÖFVERENSKOMMELSE, f. 3. Tvenne eller flera personers ömsesidigt gillade och godkända beslut angående en sak. *Göra efter ö. Träffa ö.* — *Syn.* *Aftal, Afhandling, Åckord.*

ÖFVERENSSTÄMMA, v. n. 2. 1) (om person) Vara af samma lynne, tänkesätt, åsigtar, af samma mening, tanke. *De ö. i karakter och tänkesätt. Ö. med någon i smak och tycken.* — *Syn.* *Sympatisera, Harmoniera; Instämma.* — 2) (om sak) Passa väl tillsammans.

ÖFVERENSSTÄMMANDE, a. 1. Som öfverensstämmar (begge bem.). *Ö. tänkesätt, åsigtar. Ö. berättelser. Ö. utsago. Afskriften är ö. med originalet.* — *Syn.* *Likställig, Likstämmig, Enstämmig, Analog, Enlig med, Harmonierande, Sympatiserande.* — *S. n. 4.* Se *Öfverensstämmelse*.

ÖFVERENSSTÄMMELSE, f. 3. Likhet (i lynne, tänkesätt, mening, beslut, o. s. v.); sammanpassande. *Det ges mycken ö. dem emellan. Ö.*

i tänkesätt. Ö. mellan ord och handling. Ö. i vittnesberättelser. — *Syn.* *Likstämmighet, Likställighet, Enstämmighet, Öfverenskommelse, Enlighet med, Analogi, Harmoni, Sympati.*

ÖFVERFALL, n. 5. 1) Vattenfall vid qvarn m. m., då vattnet faller ifrån öfre sidan på drifhjulet. Kallas äfv. *Bröstfall.* — *Motsats:* *Underfall.* — 2) (skepp.) Skilnaden emellan kölens längd och längden öfver stäf, på fartyg. — 3) Vid locket till en koffert fästad hake, som går in i låset.

ÖFVERFALLA, v. a. 5. (böjes som *Falla*) 1) Se *Anfalla, Angripa. Ö. någon med hugg och slag. Ett röfvarband ö-föll oss. Ö. ett land. Ö. någon med krig.* (Fig.) *Ö. med ovet. Febern ö-föll mig.* — 2) (fig.) Öfverraska, komma öfver, påkomma. *Natten, stormen ö-föll oss. En sömn ö-föll honom. En förskräckelse ö-föll dem.* — *Ö-nde*, part. akt. Brukas någon gång substantivt. *Den, de ö.* — *Öfverfallande*, n. 4.

ÖFVERFALLSHJUL, n. 5. Hjul, som drifves med öfverfall (bem. 1).

ÖFVERFALLSQVARN, f. 2. Qvarn, som går med öfverfall.

ÖFVERFARA, v. a. 5. (böjes som *Fara*) 1) *Fara öfver. Ö. en bro, ett sund, en sjö.* — Vanligare *Fara öfver.* — 2) Hastigt föra handen eller ett redskap, verktyg öfver något. *Ö. ytan på ett arbete med fingret.* (Fam.) *Hafva mycket att ö.,* att göra. — 3) (sjöt.) Se *Slikta*.

ÖFVERFART, c. 3. 1) *Farande öfver. Under ö-en till Amerika.* — 2) Ställe, der man vanligen far öfver (haf, sjö, flod). *Hvar är ö-en öfver floden?*

ÖFVERFERNISSA, v. a. 4. Stryka öfver med fernissa.

ÖFVERFLYGLA, v. a. 4. 1) (krigst.) Att vid angrepp låta en del af sin front skjuta utom fiendens front, för att taga honom i flanken. — 2) (fig.) Vinna någon fördel öfver en person.

ÖFVERFLYTTA, v. a. 1. 1) Förflytta öfver till annan ort. *Han ö-de sin familj till Finland.* — Äfv. *Flytta öfver.* — 2) (fig.) a) Öfverföra, öfverläta. *Ö. äganderätten till en sak på någon.* — b) Öfversätta. *Ö. ett skaldestycke från svenskan till engelskan.* — *V. n.* *Flytta öfver. Ö. till Finland.* — Äfv. *Flytta öfver.* — *Öfverflyttande*, n. 4. o. *Öfverflyttning*, f. 2.

ÖFVERFLÄTA, v. a. 4. Öfverdraga med flätning. — Äfv. *Fläta öfver.*

ÖFVERFLÖD, n. 5. 1) Mer än behöfligt förråd, riklig tillgång, stor mängd, stor myckenhet. *Der är ö. på allt. Hafva ö. på penningar. Lefva i ö. Ö. af blod, af våtskor. Till ell. i ö., rikligen. Utöla mat i ö., i största ö.* — 2) Öfverdrifven förbrukning, öfverflödigt användande. *Ö. i mat och dryck. Ö. i kläder.*

ÖFVERFLÖDA, v. n. 1. 1) Finnas i öfverflöd. Brukas i denna bem. sällan. (Bibl.) *Der synden ö-r, der ö-r nåden ännu mycket mer.* — 2) *Ö. på,* hafva öfverflöd af. *Ett land, som ö-r på vin och säd.* — 3) *Ö. i,* förbruka, begagna, njuta i öfverflöd. *Ö. i mat och dryck, i kläder.* — *Ö-nde*, part. pres. o. adj. *Öfverflödig, ganska stor. Ö. nåd.*

ÖFVERFLÖDANDE, n. 4. 1) Öfverflöd. — 2) Öfverflödigt förbrukande, begagnande; öfverflödigt njutning. *Ö. i mat och dryck.*

ÖFVERFLÖDIG, a. 2. 1) Som finnes i öfverflöd, riklig, ymnig. *Ö. vanttillgång.* — 2) Öfverdrifven, för mycken; onyttig, onödig. *Ö. näring. Ö. höflighet.* — 3) (om person) Som